Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurî: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese lunî 6 fl., pe treî lunî 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francî, pe şése lunî 20 fr., pe treî lunî 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorî.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunî 5 fl., pe treî lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe treî lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 81. Braşov, Joi, 11 (23) Aprilie 1896.

Ordonanţele lui Hieronymi şi comitetul.

II.

In timpul, cât au fost întemniţaţî ceî 14 membri ai comitetului, condamnaţî în procesul Memorandului, aceştia trebuiau sĕ fiă înlocuiţî de membri, carî n'au fost judecaţî şi carî au fost achitaţî. Ceî condamnaţî însĕ au aflat de bine a-şî lăsa locţiitorî séu substituţî specialî, pe carî şi-i au ales ei înşi-şî după plac. Aceştia erau ceî cu „moştenirea".

Décă şi cum au conlucrat aceştî „substituţî", supranumiţî încă şi „comitetul substitut", cu membrii comitetului, carî se aflau pe picior liber, nu putem spune. Până în ḑiua de astăḑî nicî nu scim, cine au fost aceî „substituţî". Nicî că ne aducem aminte sĕ se fi publicat unde-va numele lor. Ba nicî întregirile în comitet, făcute dela 1892 încóce, nu scim sĕ se fi publicat.

Tot ce scim despre acésta se reduce numai la câte-va persóne, carî se învîrtiau împrejurul „Tribunei" şi despre carî dam cu socotéla, că se numĕră între „moştenitorî".

Ei bine, cine-o fi fost, cine n'o fi fost în acest „comitet substitut", ajunge, că ei n'au făcut absolut nimic în direcţia, ca partidul sĕ ia posiţiă seriósă faţă cu ordonanţa ministrului Hieronymi, din Iunie. Intr'un târḑiu numai, nu scim la al cui îndemn, póte la al d-luî Dr. Raţiu, s'a conchiămat la Arad constătuirea confidenţială dela 29 Septemvre 1894, ce trebuia sĕ se convóce încă la finitul luî Iunie a aceluiaşî an. Acéstă conferenţă avea misiunea, de-a avisa la modalitatea pentru apĕrarea organisaţiei partidului faţă cu ucazul ministrului de interne.

Misiunea nu şi-a putut'o împlini şi causa a fost, cum am dovedit la timpul sĕu, că arangiatorii întrunireî „frăţescî", ca Dr. G. Popovicî şi V. Mangra, se aflau sub presiunea, orî erau chiar în ascuns înţeleşî cu sobolii astăḑî bine cunoscuţî, al căror principal scop a fost, de-a face imposibilă cimentarea din nou a solidarităţii naţionale şi printr'asta reculegerea partidului nostru, pentru ca cu atât mai uşor ei sĕ-şî pótă realisa apoi planurile lor de împăcăciune.

Lucru firesc, căcî partidul fiind solidar şi tare, nu mai puteau domnialor sĕ vină după un an de ḑile şi sĕ vré sĕ dea cu buretele peste întreg programul naţional, ce s'a născut tocmai din solidaritatea naţională inaugurată la 1881.

Sĕ nu ne abatem însĕ dela obiect. Voim numai sĕ reamintim, cum din conferenţa delegaţilor, séu a bărbaţilor de încredere ai alegĕtorilor noştri, care era contemplată la Arad ca singurul mijloc de-a pute lua posiţiă faţă cu procederea ilegală şi anticonstituţională a ministrului, s'a făcut de-odată şi fără de veste o adunare poporală de alegĕtorî, convocată în pripă la Sibiiu pe ḑiua de 28 Noemvre.

Şi s'a făcut o adunare, în care, cum bine scim cu toţii, au fost *totum factum* „substituţii" séu „moştenitorii" comitetului, cărora le scrisese unul din întemniţaţii dela Seghedin (Lucaciu orî Coroianu), ca „sĕ nu mai umble cu atâtea tertipurî de comisiunî, ce nu numai că nu duc la scop, ci din contră pot produce bănuelî la unii, zăpăcelî la alţii" *)

Ceea ce însĕ numai puţinî vor sci este, că în comisia acelei adunărî dela 28 Noemvre, „substituţii" au propus, ca în resoluţiunea meetingului sĕ se introducă un punct, în care sĕ 'i-se voteze încredere şi recunoscinţă „martirului" fugit Eugen Brote şi că numai cât un fir de pĕr a lipsit, ca sĕ fiă primit. S'au aflat însĕ în acea comisiă şi bărbaţî cu cugetare mai independentă şi aşa a căḑut propunerea, cu lipsa, ni-se pare, numai de un vot.

*) Alusiune la comisiunea alésă de conferenţa confidenţială din Arad.

Am arătat într'un şir de articulî, publicaţî la finea anului 1894 şi érăşî în Maiŭ 1895, ce rol trist au jucat în adunarea din 28 Noemvre interesele cele marî ale organisaţiei nóstre de partid, căcî adunarea nefiind competentă a se pronunţa asupra lor, s'a mărginit a protesta în resoluţiunea sa numai în genere contra ordinului luî Hieronymi dela 16 Iunie, adaugênd, că „voesce sĕ se susţină vechia organisaţiă a partidului." Printr'asta adunarea a dat numai prilegiu ministrului, de a afirma, că a luat o hotărîre ilegală, denegând valabilitatea unei ordonanţe ministeriale. Astfel enunciaţiunea stângace dela 28 Noemvre a dat nascere unuî al doilea ordin al luî Hieronymi, prin care „oprind din nou activitatea partidului naţional român", enunţă, că desconsiderarea acestui ordin o califică ca transgresiune, care se va pedepsi conform §-uluî 16 art. de lege XL din 1879.

In loc de-a face dér un pas serios pentru a remonstra în contra ordinului ilegal şi anti-constituţional şi a veni ast-fel în apĕrarea partidului, „moştenitorii comitetuluî întemniţat" l'au băgat şi mai mult în nămol.

Şi nicî că se putea altfel, când „Tribuna" şi persónele, carî au arangiat adunarea, ca d-l V. Mangra, susţineau, că „pentru resóne legale şi constituţionale *nu ne putem opune ordinaţiunei ministeriale*" şi strigau în gura mare, că „au cedat numai forţeî, când n'au convocat conferenţa delegaţilor".

Resultatul acestor uneltirî de-a paralisa acţiunea partidului prin astfel de apucăturî a fost, că prin directul concurs al „comitetului substitut" s'a agravat situaţiunea partidului, creată prin ordinul primitiv al luî Hieronymi. Al doilea ordin reservat dela 7 Decemvre 1894 a servit ca pretext şoviniştilor din ţéră, ca în frunte cu primarul Cluşiului sĕ pornéscă o gónă formală în contra chiar a aderenţilor partidei naţionale române, ca atarî.

Hieronymi, înţelegênd pe şoviniştii sĕi şi vĕḑênd, că din partea nóstră nu se face nicî un pas serios pentru a paralisa ordinele sale ilegale, s'a gândit, înainte de-a se depărta dela ministeriu, sĕ mai facă o bravură „naţională", mergênd un pas mai departe şi oprind în genere orî-ce adunare românéscă cu direcţiunea partidei naţionale române.

Aşa s'a născut al treilea ordin al luî Hieronymi dela 6 Ianuarie 1895, care a fost publicat şi în fóia oficială şi care ameninţă cu cunoscuta pedépsă pe „orî şi cine, care ia parte la vre-o adunare cu *direcţiunea* partidei naţionale române, séu la convocarea unei astfel de adunărî".

Astfel s'a complectat atentatul în contra organisaţiei partidului nostru, fără ca comitetul, orî „substituţii" sĕi sĕ fi întreprins ceva serios în contra luî, ba chiar, cum vĕḑurăm, lucrându-se din partea „substituţilor" pentru a paralisa o acţiune seriósă şi solidară a partidului.

CRONICA POLITICĂ.

— 10 (22) Aprilie.

In cercurile politice bulgare s'a lăţit credinţa, că cu ocasiunea visitei prinţului *Ferdinand* în Petersburg va veni în vorbă şi cestiunea unei **confederaţiunî balcanice**, care ar avé sĕ stea sub protectoratul Rusiei. Din Sofia se depeşéză, că întâlnirea prinţului bulgar cu regele *Alexandru* al Serbiei va avé de scop o înţelegere cu privire la cestiunile de cértă dintre Bulgaria şi Serbia, şi mai ales cu privire la cestiunea macedonénă. Ce se ţine de Turcia, Grecia şi Montenegro, se susţine, că

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

România Agricolă.

Un rĕspuns „Transilvaniei" din Sibiiu.

In organul oficial al „Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român", d-l inginer O. *Tilea* a avut bunătatea de-a se ocupa şi cu studiul nostru intitulat „*România Agricolă*" şi a făcut o dare de sémă — recunóscem bucuros — competentă şi obiectivă. Numai cu un punct nu ne împăcăm, acela, când ḑice, că vedem lucrurile mai negre, de cum sunt, şi la acésta voim sĕ reflectăm.

Fiă sigur şi convins d-sa, că noi înşi-ne am fi ceî dintâi de al retracta şi amenda, şi ne-am bucura chiar când ar fi lucrurile altfel, séu ni-ar puté dovedi şi convinge cineva de contrarul, arătându-ne că starea morală şi materială a poporului autochton, de ai căruî sórte trebue sĕ fim îngrijaţî cu toţii, ar fi alta!

Şi apoi negru séu alb, este cestiune de apreţiare individuală şi socială, după circumstanţe şi mediul în care te-ai mişcat, după disposiţia sufletéscă în care te afli la un moment dat, care te póte influinţa în bine ca şi în rĕu. Deci nu-i vom face d-lui Tileă o acusaţiune din aceea, că s'a luat după informaţiunî dela cunoscuţî şi rude, ceî carî trăesc séu au petrecut timp mai mult în ţéră, vedem dór căḑênd în aceleaşî erorî ómenî născuţî şi crescuţî în ţéră, — şi nu ómenî simpli, carî nu ar fi trecut peste graniţele ţĕrei, ci ómenî sus puşî, carî au visitat multe ţĕrî ale Europei.

Apoi recunóscem bucuros şi aceea, că de pe bulevardele cele frumóse, luminate cu electricitate al giorno, şi din salónele parchetate şi lucitóre, carî le visitezî în oraşe, şi unde ai găsit tóte cuceririle lucsului şi modei, este greu de-a te orienta şi a-ţî face o ideă nimerită despre starea reală a lucrurilor şi a culturei şi bogăţiei de-afară, dela ţéră, ba este greu sĕ poţî bănui măcar, că acela, care-ţî vorbesce cu o vervă uimitóre de frumseţile şi minunăţiile dela Karlsbad, Monaco, Nizza, Ischl de pe bulevardele Parisului etc., ar avé la el acasă, la moşiă, astfel de lucrurî, orî chiar şi bordeie, cum le-am descris noi!!

Nu numai pe d-l Tilea, ci şi pe alţii, când vin din un mic oraş provincial, ca Sibiiul, i-a putut captiva, ba pun în uimire chiar şi pe unul de aicî, care după o absenţă mai lungă re'ntorcêndu-se din oraşele marî şi metropolele Europei, ca Viena, Lipsca, Berlin, Hamburg etc., vede eleganţa toaletelor şi lucsul damelor, numĕrul mare şi lucsul birjelor şi trăsurilor publice şi particulare, în carî se plimbă în continuu mare şi mic, încât ţi-se pare, că acele marî oraşe, carî sunt cele mai bogate din Europa, sunt nisce oraşe sérace şi mahalale pe lângă Bucurescî. Şi streinul, ce vine pentru prima-dată la Bucurescî, se întórce de aicî încântat de bogăţiile luî, ducênd cele mai plăcute suvenirî, bine înţeles, décă el a plecat fără de-a eşi din oraş peste barieră afară. Decî prea uşor este de a aluneca şi a fi dus în eróre.

Ei, şi de ce sĕ nu fiă aşa? Dór de aceea Bucurescii se numesce *micul Paris*, ér România *Belgia Orientului*, unde se cultivă cu atâta ardóre de decenii întregî superficialitatea şi lustrul, şi nicî atâta sĕ nu avem?!

Orî dóră nu cultivăm cu toţii naţionalismul şi patriotismul pretutindinea şi în tóte; orî dóră nu suntem ḑilnic cu *dorul de ţéră* şi *de ţĕran*, de *talpa casei* — pe buze??! Orî dóră literaţii noştri şi în literatura nóstră, scolară şi laică, nu se propagă ḑilnic patriotismul, şi nu se descriu bogăţiile şi comorile nesecate, dér încă nescóse la lumină ale ei, despre fertilitatea enormă a solului, cu pămêntul virgin, cu pădurile imense, cu Bărăganul vast şi încă nebrăzdat etc. etc., ca apoi sub acele floricele sĕ ne putem face trebşórele liniştiţî?!

Óre nu avem noi, pe lângă istorii patriotice, geografii patriotice şi botanice patriotice, cărţî economice, patriotice, până şi cu titlul împrumutat, şi în carî în partea economică naţională vorbim de tóte buruienile şi bidiganiile, ér pe cele cultivate şi carî ar avé interes pentru agricultor şi economist nicî că le atingem?

statele acestea nu vor fi contra federațiunei, deóre-ce acésta se va înființa pe basa statului quo.

*

Scirile mai nouě sosite de pe câmpul de rěsboiŭ din Africa anunță, că armata italiană începe sě sufere fórte mult din causa timpului și a lipsei de apă. Incontestabil Italienii au intrat într'o mare încurcătură cu acest resboiŭ cu Abisinienii. E probabil, că chiar décă în cele din urmă Italia va eși biruitóre, totuși va resimți mult timp consecințele resboiului. Décă guvernul italian dela începutul campaniei ar fi mobilisat trupe suficiente, rěsboiul s'ar fi sfîrșit de mult. Guvernul lui Crispi nu și-a dat de loc sémă de forțele, de care dispunea Menelik, nicĭ de organisația trupelor lui. L'a considerat pe acesta, ca pe un șef barbar, fórte ușor de învins, atât din causa armamentului primitiv, cât și a lipsei de tactică de rěsboiŭ. Guvernul Italiei s'a înșelat, și greșéla făcută la început se repară fórte greu. Invinse în primele lupte, armatele italiane mai ales după desastrul dela Adua, s'au perdut cu desěvêrșire moralul. In Italia de-asemenea poporațiile sunt alarmate. Acésta face ca și trupele noui ce se mobiliséză, sě plece la resboiŭ fără inimă, fără încredere. Va trebui, fără îndoială, ca Italia sě facă marĭ sacrificii pentru ca sě pótă eși curată din rěsboiul cu Menelik. Situația ei financiară este ceea-ce îngrijesce în primul loc, și din acéstă princină guvernul actual nu póte sě procedeze cu o estremă energie.

*

Din Petersburg se depeșéză, că prințul **Ferdinand** al Bulgariei a mers alaltăerĭ la catedrala din fortăréța Petru-Paul și a depus cununĭ pe mormintele foștilor Țarĭ Alexandru II și Alexandru III. Intors în palatul de érnă, prințul primi în audiență pe ambasadorii Germaniei, Italiei Angliei și Franciei, precum și pe prințul *Lobanoff*.

Școlele grănițeresci și guvernul.

— 1871—1896. —

II.

Neputênd ministrul rěsturna motivele din amintitele douě representațiunĭ ale grănițerilor, elaborate în adunările lor generale din 1889 și 1890, a învitat „*privatim*“ pe presidentul comitetului administrativ, baron Urs, ca se ostenéscă până la Budapesta, ca sě se înțelégă. Dênsul însě fiind bolnav, nu s'a putut duce imediat. Insě tocmai când se afla în posițiune de a puté satisface acestei învitărĭ a primit „*în cale confidențială*“ un proiect de regulament pentru organisarea școlelor, compus acolo sus la minister, cu recercarea, că se intervină la comitetul administrativ și la representanța generală, ca sě compună și subștérnă spre aprobare un asemenea regulament.

D-l baron Urs însě din considerare, că regulamentul trimis de ministru, cu ignorarea totală a regulamentului representanției grănițerilor din 1889, era compus pentru școle cu caracter comunal, de unde dela sine urméză, că prin acel proiect de regulament erau în mod simțitor alterate apróple tóte drepturile de disposițiune ale proprietarilor fondului asupra școlelor și personalului învěțătoresc; și din considerare, că o așa afacere importantă nu se póte resolva definitiv fără combaterea punctului de vedere și a principiului pe lângă care au fost grănițerii atâta vreme, a rěspuns ministrului, că dênsul nu numai că nu se póte angagia a recomanda proprietarilor fondului spre primire un asemenea regulament, dar' s declarat tot-odată hotărît, că grănițerii sub nicĭ o împregiurare nu se vor puté învoi, ca peste propria lor avere sě dispună aceia, carĭ nu au nicĭ un drept la ea, și din considerare, că ministrul nu a dovedit prin nicĭ un cuvênt, că școlele ar avé caracter comunal, și nu de reuniune, 'l-a rugat, ca se resólve mai întâiu representațiunile grănițerilor din adunările lor generale dela anii 1889 și 1890.

In fața acestui bărbătesc rěspuns, a trebuit sě zică și ministrul ceva. Dér' ce a ḑis? O nimica gólă! A stat adecă înainte totul numai cu greșéla vîrîtă la traducerea statutului unguresc, și că în statut nu obvin cuvintele „societate“ și „reuniune“, de aceea școlele sunt a se declara de „comunale“.

Aceste motive ale ministrului au fost zdrăunțite de grăniței în adunarea lor generală din anul 1893 în presența consilierului ministerial Szatmáry, care venise anume ca se facă pace, și modificând regulamentul trimis de ministru, prin o clasică representațiune, care ar merita sě se publice, a pus ministrului alternativa: orĭ aprobă regulamentul trimis de el și modificat de ei (grănițeri), orĭ aprobă modificările făcute în statute.

Lângă amintita representațiune a stat ministrul înghețat apróple 3 anĭ de ḑile, și nevoind a face nicĭ una, nicĭ alta, 'i-a fost mai comod a exopera decisiunea Majestății Sale din 15 Septemvrie 1895, prin care s'au declarat școlele de comunale. Etă apucăturile și volniciile unui ministru unguresc, ce le-a întrebuințat spre a face în préjma „milleniului“ un atentat asupra unor institute culturale românescĭ.

Toțĭ Românii bine simțitorĭ se vor scandalisa de o asemenea procedură, ér' amărăciunea grănițerilor nu se póte descrie, ceea-ce se vede și din dicisiunea lor luată în adunarea generală din 23 Ianuarie 1896, care sună:

„*Prea înalta decisiune a Majestății Sale ces. și reg. apostolică cu data de 15 Septemvrie 1895, o ia cu omagiu la cunoscință*“.

„*Tot-odată anunță, că nicĭ atuncĭ, când pe nicĭ o cale legală și constituțională nu 'i-ar succede sě exopereze schimbarea situațiunii create prin prea înalta hotărîre din 15 Septemvre 1895, nu renunță dela drepturile acele de dispunere, inspecțiune și administrare asupra școlelor, carĭ compet proprietarilor fondului, și pe carĭ acești proprietarĭ le-au exercitat până acum, ci-'și reservă dreptul de a le reclama în timp mai oportun și mai favorabil pentru noi*“.

Eu unul am mare speranță, că nu va trece multă vreme, și grănițerii își vor revendica drepturile avute asupra celor 21 școle centrale susținute din fondul lor școlar.

„Un fiu de grănițer din Țeara-Oltului“.

SCIRILE ḐILEI.

— 10 (22) Aprilie.

Cum ațîță foile unguresci. *Erdélyi Hiradó*“ din Clușiu, sub titlul „*Mișcarea Valahilor din Viena*“ publică în numěrul sěu dela 21 Aprilie următórea scire caracteristică în felul sěu: „In numěrul nostru de ierĭ am comunicat planul, după care Valahii din Ardeal vor sě demonstreze în contra serbărei milenare. Cu privire la acest plan „*Gazeta Transilvaniei*“ aduce acum un lung raport, din care vedem, că atât la adunare, cât și la banchetul, ce a urmat după aceea, *s'au ținut cele mai turbate vorbirĭ în contra Maghiarilor.* La adunare au luat parte și mai mulțĭ studențĭ valahĭ din Ungaria.“ — Noi credem, că fóia arménomaghiară a zărit raportul, ce l'am publicat noi cu privire la serbarea jubileului „*României June*“ și s'a opărit. 'I s'au năzărit în el tot înjurăturĭ „turbate“ la adresa „patrioților“ și a mileniului. Astfel de nebunĭ ar trebui legațĭ și trimișĭ în vre-un institut. Noroc numai, că acești nebunĭ formézǎ aḑi stêlpul „statului milenar“ și de aceea ei trebuesc sě fiă lăsațĭ liberĭ pe strade, ca sě pótă agita și mai departe în contra nóstră!...

—o—

„Impěratul își petrece“. Sub acest titlu mai multe ḑiare opsiționale din Budapesta faç o descoperire sensațională referitor la un incident ce s'a petrecut în Viena cu ocasiunea visitei recente a împěratului Wilhelm II. Impěratul german merse adecă într'o după améḑă în casarma cavaleriei și lăsă aci sě i-se facă în curte mai multe producțiunĭ de către husarii regimentului 7. Producțiunile însě au fost de așa o natură, încât au causat mórtea unui husar, ér mai mulțĭ husarĭ zac și astăḑĭ greu rănițĭ în spitalul militar din Viena. Incidentul acesta a fost ținut în secret, dér acum s'a strecurat în publicitate și se ḑice, că va forma probabil obiectul unei interpelărĭ în Reichsrath. Cercurile parlamentare opsiționale din camera austriacă susțin adecă, că aci nu mai póte fi vorba de exerciții militare, ci de producțiunĭ, pe carĭ comanda casarmei le-a arangiat pentru distragerea împěratului Wilhelm.

Atentat asupra unui monument maghiar. Din Clușiu se depeșéză, că acolo a produs mare fierbere între locuitorii maghiarĭ și jidanĭ atentatul, ce s'a făcut alaltăerĭ nóptea de către făptuitorĭ necunoscuțĭ asupra monumentului de honveḑi, ridicat în apropiarea orașului. Urzitorii atentatului rostogoliră cele patru pietri marĭ, carĭ erau așeḑate la picióreie monumentului și pe aceste scriseră cuvinte de batjocură contra Maghiarilor și a monumentului.

—o—

Papacosta — a fugit. Renumitul bandit internațional Dimitri Papacosta, care fusese prins anul trecut și judecat de către tribunalul din Budapesta la 6 anĭ de temniță, a fugit alaltăerĭ din spitalul tribunalului unde zăcuse câte-va ḑile simulând, că e bolnav. Cu tótă paza, de care era încungiurat lui Papacosta îi succese se dispară împreună cu încă doi complicĭ astfel, încât nicĭ de urmă nu i-se scie. Poliția și gendarmeria întregă din Budapesta a fost imediat alarmată și corpul detectivilor s'a pus în mișcare cu tóte forțele pentru ca se prindă pe banditul șiret. Polițiile pin provincie încă sunt încunosciințate despre fuga lui Papacosta.

—o—

Carol Pulszky și legiunea de onóre. Consiliul disciplinar al legiunai de onóre francesă a șters pe Carol Pulszky din șirul cavalerilor legiunei, după-ce consulul frances din Budapesta făcă arětare consiliului, că Pulszky a defraudat, și se află de present în închisóre. Carol Pulszky fusese numit cavaler al legiunei de onóre în a. 1885.

—o—

O fóiă nouě de Duminecă. Incepênd dela 14 Aprilie st. v. ḑiarul „Epoca“ din Bucuresci va face se apară un suplement literar: „Epoca de Duminecă“, sub direcțiunea d-lui M. I. *Caragiale.*

—o—

Un penibil accident s'a produs în ḑilele din urmă în familia doctorului Langerhans profesor la facultatea de medicină din Berlin, care a provocat o vină emoțiune în lumea medicală a capitalei germane. In casa, în care locuesce profesorul Langerhans s'au fost întêmplat casurĭ de difteriă. Profesorul a credut, că va fi de lipsă a imunissa pe fiiul sěu în etate de 20 de lunĭ, prin mijlocul injecțiunii cu serum de Behring antidifteritic. Dér o jumětate de óră după inoculare, copilul, până atuncĭ fórte sănětos, a murit în câte-va minute între cele mai vii suferințe. „Vossische Ztg.“ spune, că parchetul a ordonat de-a se proceda la autopsia cadavrului copilului. Tatăl a trimis parchetului restul serului antidifteritic, ce rěmăsese în sticlă cu rugarea sě se esamineze remediul. In ḑiare a apărut cu subscrierea doctorului Langerhans următorul avis: „Copilul nostru a murit fără de veste, în plină sănětate, în urma unei inoculațiunĭ de serum Behring destinată ai procura imunitatea contra difteritei etc.“ Forma dată acestui anunț de mórte causéză mare sensațiă în lumea medicală. D-l Langerhans perduse în anul trecut doi copii bolnavĭ de difteriă.

—o—

Un proces interesant se va începe în primele ḑile ale lunei Maiŭ în orașul Masauah din Africa. Este vorba adecă despre procesul intentat generalilor italienĭ Baratieri și Elena, precum și acelor oficerĭ, carĭ au luat parte la lupta dela Adua, unde armata italiană a fost atât de cumplit bătută.

—o—

Nenorocirĭ. Erĭ pe la órele $1^1/_4$, pe când venia trenul dela Zërnescĭ, apróple de gara Bartolomeu la podul Sprenghiuțului o femeă dela sate a fost călcată de tren. *Corpul femeei a fost tăiat drept în douě.* Trenul și-a continuat calea până la stațiune, *fără ca mașinistul sě fi băgat de sémă.* De observat e, că la liniile ferate vicinale de pe lângă Brașov în multe locurĭ nu sunt rude așeḑate la încrucișarea drumurilor pentru oprirea circulației private în timpul când trece trenul. — Altă nenorocire ni-se spune, că s'a întâmplat alaltăerĭ

Anchete și cercetărĭ seriόse, carĭ ar puté da pe față unele nesjunsurĭ și rele, de ce sě le mai scormonim și sě ne punem rěu cu *ai noștri*, mai bine sě le lăsăm sě zacă nestudiate, după povața strămoșéscă: *Quieta non movere.* Cum stă cu bogățiile în realitate, o poțĭ constata la fiă-care pas, décă vréi sě veḑi.

Ince Cogălniceanu, marele patriot, nu a sěvêrșit la 1864 evenimentul cel mai mare al secolului, cu emanciperea și împroprietărirea țěranilor, cea din urmă din Europa, pe care eveniment din incidentul iubileului de 25 de anĭ al Academiei române, nemuritorii dela înalta și savanta instituțiune, îl ridicară cu autor cu tot în slava cerului??

Și totuși fórte des auḑi pe țěranĭ tânguindu-se despre acel mare eveniment astfel: la 1864 d-l M. Cogălniceanu a *desrobit pe Țiganĭ*, dér a *robit pe Românĭ.* Vor fi având dreptate séu ba, chestie de aprețiare.

Și apoi, în fine, nu ne-a fost dat óre sě vedem în o revistă economică seriósă, eșită din péna unuia dintre scriitorii noștri cei mai cu vadă și nu mai de mult, ca pe la finea anului 1895, că arêndașii noștri produc câte 3 chile, ba alții și câte 5 chile la pogon, à 7 hl., ceea ce la hectar ar face numai câte 41, eventual 71 hectolitri de grâu la hectar!! Evident decĭ, că între espunerĭ și aprețierĭ autorisate și competente, espunerile „României Agricole“ trebue sě apară ca mai negre, de cum sunt.

Décă însě visitatorul și cercetătorul strein va urmări activitatea nóstră publică și privată de aprópe, nu-i va fi cu greu de a deosebi douě curente séu direcțiunĭ bine distincte: una teoretică, națională — séu patriotică, care nu vede, decât florĭ și mărgăritare înainte-i, și ridică pe țěran în slava cerului, cât este el de isteț, inteligent, capabil, deștept, etc. vréi dovedĭ? — Totdéuna sunt la mână niscai tipurĭ de moșnenĭ, razeșĭ, óre-carĭ sate dela munte de ale moșnenilor.

A doua este direcția practicei a ómenilor de afacerĭ în daraverile lor cu locuitorii, fiă a celor străinĭ, fiă a celor indigenĭ, și tabloul se schimbă îndată, — aptitudinile au dispărut cu totul, ele au lăsat locul defectelor, și limba românéscă, cea atât de bogată, nicĭ pe jumětate nu este suficientă în espresiile ei de ocară și insultă pentru de-a califica și descrie pe bietul țěran; pe drept séu nedrept, este cestiă de aprețiere.

Intre aceste douě direcții opuse, ce le-am întâlnit de nenumërate-orĭ, noi am ales ca punct de plecare a studiului nostru pe o a III-a, aceea a *constatărilor de faptĭ*, a descrierei și reproducerei obiective a raporturilor sociale și economice, așa cum esistă ele, și le-am găsit în ființă la fața locului, lăsând, ca lucrurile însě-și prin sine sě vorbéscă, indicând numai regiunea și localitatea, ca orĭ-cine sě le pótă controla. Am făcut bine séu am făcut rěu, este cestiune de aprețiere, — dér nu ne-am mărginit numai la espunerea faptelor, ci am căutat și causele lor.

(Va urma.)

Dr. George Maior.

la fabrica de hârtiă din Buşteni (România). Tinĕrul maşinist Victor Tomas a fost apucat de maşină şi sdrobit, aşa că după un chin de 2 óre murì. — Alaltăerì un finanţ dela Predél, curăţindu-şì puşca acéstă s'a slobodit şi glonţul nimeri pe un alt finanţ, care stetea în apropiere. Glonţul a străbătut prin trupul nenorocitului, rănindu-l greu. De present finanţul rănit se află în spitalul militar din Braşov.

—o—

Juriştii din loc vor ţinĕ Sâmbătă în 25 c. la 8 óre séra o conferenţă în otelul „Europa“. Arangiatorii conferenţei rógă pe colegii lor sĕ se presente în numĕr complet la adunare.

De ale mileniului.

Din Belgrad se depeşézá, că ḑiarele oposiţionale sêrbescì agitéză sistematic fórte tare *contra mileniului* şi provócă poporaţiunea sêrbéscă sĕ nu ia parte cu nicì un preţ la sĕrbările milenare. Ba mai mult, ḑiarul *„Male Novine“* afirmă că ministrul-preşedinte sêrbesc *Novacovicì* ar fi dat ordin ambasadorului din Viena *Simicì* şi consulului general din Budapesta, *Barlovaţ*, ca sĕ *nu* ia parte la serbarea deschiderei esposiţiei milenare. Foile maghiare din Budapesta desmint acéstă scire.

*

Socialiştii din Arad au ţinut în 19 c. o mare adunare, care a decurs fórte sgomotos. In acea adunare s'a luat hotărîrea, ca socialiştii sĕ *protesteze contra mileniului*, deóre-ce mileniul este o serbare esclusivă a popilor, a nobilimei şi a capitaliştilor, ér nu a muncitorilor, carì şi astăḑì sunt tot aşa de asupriţi ca şi înainte de 1848.

*

Din incidentul sĕrbărilor milenare au hotărît consiliele celor două universităţì maghiare sĕ numéscă doctorì de onóre pe următorii bărbaţì: conte Albert *Appony*, *Kállay*, ministrul comun de finance, Iosif *Samassa*, mitropolitul din Agria, Nicolau *Szabo*, preşedintele curiei, Carol *Csemegi*, jude de curiă, *Teodor Carol*, duce de Bavaria, şi Alex. *Kozma*, procuror suprem.

*

Banderiele nobililor maghiarì din diferite comitate vor fi conduse înaintea monarchului de ministrul de interne *Perczel*, care de câte-va sĕptĕmânì încóce se deprinde mereu în călărit într'o şcólă de călărit din Budapesta.

*

Mai mulţì membri ai *Ligei culturale*, secţia *Craiova*, au apresat preşedintelui acestei secţiunì o scrisóre, prin care îl rógă sĕ convóce de urgenţă pe membrii Ligei, ca sĕ delibereze asupra propunerei de a protesta solemn în contra sĕrbărilor mileniului unguresc. In acéstă scrisóre se ḑice între altele:

„De o miiă de anì, peste munţì, Ungurii luptă crâncen şi pe faţă sĕ dărîme naţionalitatea românéscă, cu credinţa că esistenţa statului lor va fi deplin asigurată când pe teritorul, pe care au ajuns stăpânì politicesce, nu va mai fi altă limbă decât cea maghiară, nu va mai fi altă cultură decât cea maghiară, nu vor mai fi alte aspiraţiunì naţionale decât cele maghiare“.

„Acestei credinţe se dedică serbările milenare; pentru întărirea ei, Ungurii îşì string acuma rîndurile, pentru ca reîmbărbătaţì sĕ reia cu o nouĕ furiă lupta a cărei ţintă finală este: desnaţionalisarea fraţilor noştri din Transilvania, Bănat şi Ungaria. La acest atac avem datoria sĕ rĕspundem.

In urma acestei scrisorì spune *„Vremea“*, comitetul Ligei a decis sĕ convóce pe membrii secţiunei Craiova, la adunare generală în séra de 14 Aprilie st. v. pentru a se hotărî modul de protestare contra mileniului. „Vremea“ mai spune, că actualul preşedinte al secţiunei Craiova, d-l Chiţu, şi-a dat dimisiunea.

Invĕţămêntul primar în România.

(Din camera română).

După o discusiune de trei ḑile, discusiune generală asupra proiectului de lege privitor la invĕţămêntul primar, a luat cuvêntul, în şedinţa dela 8 Aprilie v. a. c., d-l ministru de culte şi de instrucţiune publică d-l *M. Poni.*

D-l M. Poni spune, că în aceste trei ḑile multe opiniunì s'au manifestat. D-sa se va mărgini a indica deosebirile fundamentale dintre proiectul de lege actual şi legea din 1893.

Nu esistă ţéră, ḑice ministrul, care sĕ fi făcut atâta progres ca România. Insĕ numai clasa inteligentă, fórte puţin numĕrósă, a profitat de acest progres. Massa ţĕranilor a rĕmas îndĕrĕt aprópe în totalitatea sa. Trebuia dér sĕ se stabiléscă prin lege, că în acéstă ţéră toţì copiii au dreptul la instrucţiune. Acest principiu a fost pentru prima óră formulat în proiectul dela 1886. Legea din 1893 revine la legea dela 1864, căcì ḑice, că la ţéră şcóla rurală sĕ fiă mai inferióră. In ce privesce emolumentele învĕţătorilor, legea dela 1893 impune jumĕtate în sarcina comunelor şi jumĕtate în a statului. Oratorul amintesce, că dênsul a combătut acéstă disposiţiă neadmisibilă în România cu comunele sale rurale atât de sĕrace.

Trei anì de esperienţă mì-au dat dreptate. In decursul acestor trei anì au fost înfiinţate 221 de şcolì; adecă 74 şcolì pe an. Fiind în comunele nóstre rurale 640,000 copii în etate de-a frecuenta şcóla, şi având noi trebuinţă de 10,000 învĕţătorì, pe când nu avem decât 3600, urméză de aicì, că aplicaţiunea integrală a legei dela 1893 nu s'ar fi sĕvêrşit decât în circa un secol.

Eu am modificat acéstă parte a legei în sensul declaraţiilor mele făcute în oposiţiă. Am unificat învĕţămêntul primar pentru tótă ţéra, numai statul va plăti pe învĕţătorì şi érăşì numai statul va construi localurile de şcólă.

Interesul naţional ne impune datoria, de a da o instrucţiune primară completă copiilor de ţĕran, spre a întări acest element, cel mai sănĕtos al naţiunii.

Sciţì, că noi n'avem aprópe de loc burghesiă română. Oraşele nóstre au o poporaţiune străină fórte mare; în oraşele Moldovei avem o poporaţiă şcolară, şcóle publice şi private, de 51,000 Românì şi de 24,000 străinì! Proporţia este de doi la unul.

Décă vĕ veţì ḑice, că acela, care a beneficiat în ţéra nóstră de instrucţiunea secundară, e destinat prin forţa lucrurilor a face parte din clasele dirigente; nu veţì recunósce óre, că spre a susţinĕ lupta în contra elementului străin, cea dintâiu datorinţă a nóstră este, de a da arma spirituală ţĕranului?

In ce privesce pe ceì, carì s'au alăturat la mişcarea de protestare contra legei actuale, ce a pornit dela anumiţi institutorì, ministrul ḑice, că ea este cu totul factice, şi că ceì mai mulţì dintre pretiuşii semnatarì ai memoriului nu sciu ce au subscris.

Tratarea învĕţătorilor e prevĕḑută în legea generală asupra retribuţiunii corpului profesoral şi asupra gradaţiunii. Noi nu putem sĕ-o modificăm numai pentru învĕţătorì. Momentul modificării va sosi când financele ne vor permite. De-altmintrelea institutorii noştri sunt mai bine plătiţì ca în cea mai mare parte a ţĕrilor Occidentului. Ei câştigă atâta ca în Francia; mai mult ca în Ungaria, Bavaria etc., numai Englitera ne întrece.

Oratorul a fost tot-déuna partisan al stabilităţiì învĕţătorilor, dér este inecsact, că dênsul ar fi fost partisan al inamovibilităţii lor, acest cuvênt nu l'a pronunţat. După legea actuală învĕţătorul nu póte fi revocat, decât în urma unei judecăţì. Acésta e de ajuns. A cere mai mult este un nonsens.

Actualmente ministrul póte pronunţa transferarea când voesce şi numai spre a împiedeca o asemenea arbitrarietate oratorul a pus transferarea între penalităţì. Transferarea unui institutor în viitor nu se va mai putĕ efectui fără o anchetă ad hoc. (Aplause).

Ministrul termină rugând camera sĕ voteze proiectul.

Raport anual

despre activitatea reuniunei din Braşov pentru ajutorarea prisonerilor pro anul 1895.

(Fine.)

Prisonierii, carì umblă la şcólă, sunt împărţiţì în trei classe, ér fiă-care classă e împărţită în două despărţăminte.

In cl. I sunt aceia, carì încă n'au învĕţat de loc a scrie şi ceti; pe aceştia îi învaţă a ceti, a scrie şi a calcula. In cl. II sunt aceia, carì la intrarea lor în carceră deja sciu scrie şi ceti; ei se învaţă a scrie şi ceti corect, li-se propun cunoscinţele elementare despre tóte lucrurile trebuincióse şi morale.

Ca carte de cetire se folosesce cartea lui Gáspár János, tradusă şi în limba română şi germană.

Din conspectul privitor la classele şi despărţămintele şcólei din carceră se vede, că în anul trecut au cercetat şcóla 164 de prinsonierì; după naţionalitate aceştia se împart astfel: 58 Maghiarì, 16 Germanì, 90 Românì. După confesiune: 32 romano-catolicì, 18 reformaţì, 24 luteranì, 9 gr. cat., 81 gr. or.

Starea *averei reuniunei* este următórea:

Percepţiunì: 1) superplusul din an. 1894: 1723 fl. 84 cr. 2) ajutor dela stat 909 fl. 3) Cametele dela fundaţiunea Juga 26 fl. 25 cr. 4) ajutor dela „Allgemeine Sparkasse“ 20 fl. 5) tacsele dela membrii 69 fl. 6) suma chivernisită 31 fl. 75 cr. 7) camete după depunerì 63 fl. 16 cr. Decì suma percepţiunilor 2834 fl.

Erogaţiunì: 8) pentru ajutorarea prisonierilor 211 fl. 95 cr. 9) din fundaţiunea lui Iuga 26 fl. 25 cr. 10) o ajutorare estra-ordinară 15 fl. 11) încălḑirea şi luminarea odăii de internare 115 fl. 50 cr. 14) pentru tipăriturì 4 fl. 80 cr. 13) remuneraţia anuală a secretarului 25 fl. 14) remuneraţia anuală a inspectorului de carceră 25 fl. 15) remuneraţia celor trei învĕţătorì 350 fl. 16) remuneraţiunea servitorului 6 fl. Suma 779 fl. 50 cr.

Bilanţul: Din suma totală a perceptiunilor în 2834 fl. subtragêndu-se erogaţiunile în 779 fl. 50 cr. la finea anului 1895 resultă avere activă 2054 fl. 50 cr.

Comitetul esprimă în fine mulţămită ministrului de justiţiă pentru ajutorul de 909 fl. dat reuniunei. In timp de 12 anì reuniunea a primit dela stat 8642 fl. 38 cr. De-asemenea esprimă mulţămită comisiunei administrative a fundaţiunei Jugaiane, din care fundaţiune reuniunea s'a împărtăşit până acum de un ajutor de *410 fl.* apoi institutului de păstrare „Allgemeine Sparkasse“, care în timp de 6 anì a dăruit 120 fl.

Comitetul reuniunei este compus ast-fel: *Membrii comitetului reuniunei:* preşedinte Mihail *Maurer* de Ürmös, comite suprem; vice-preşedinte Petru *Pop*, judecător la tribunal; cassar Emil Rombauer, director la şcólele reale; controlor Bartolomeiu Baiulescu, protop. gr. or.; secretar Corvin Doleschale, subnotar de tribunal; Membrii: Arzt Mihael judecător; Aronsohn Heinrich, neguţător; Demian Simion advocat; Göldner Carol judecător; Gusbeth Ede medic; Mayer Iosif advocat; Obert Francisc preot; Phleps Frideric advocat; Stephany Alexe, subprocuror; Wittich Carol procuror şi Zacharias Ioan advocat.

Membrii Reuniunei sunt 16 fundatorì şi 79 ordinarì. Lipsa de spaţiu ne împedecă de-a publica numele tuturor membrilor. Insĕmnăm numai, că dintre Românì aflăm printre membri fundatorì pe urmatorii 6: Simion Damian, adv.; Diamandi Manole neguţător; Petru Pop jude; Ios. Pop jude la Curiă în Budapesta; G. B. Pop neguţător; Mihail G. Stănescu.

Membrii ordinarì 79, între carì următorii 18 Românì: Bart. Baiulescu protop., Andr. Bârseanu prof., I. Bozoceanu prof., Pant. Dima prof., I. Duşoiu neguţ., Ip. Ilasievicì prof., L. Maximilian comisar poliţienesc, Cand. Muşlea învĕţ., Lazar Nastasi profes., Petru Nemeş not. publ., Nic. Pilţia prof., Victor Popescu adv., I. Socaciu prof., Octavian Sorescu adv., Nic. Strĕvoiu adv., Vas. Voina protop onor., Ion Săbădean neguţ.

Observăm, că partea din raport, publicată în n-rii de erì şi alaltăerì am reprodus'o verbal; partea din numĕrul de aḑì însĕ, din causa lipsei de spaţiu, am reprodus'o în estras.

Comitetul.

SCIRÌ ULTIME.

Viena, 21 Aprilie. Guvernul sêrbesc *a interḑis ministrului-plenipotenţiar al Sĕrbiei din Viena de a lua parte la serbările mileniului unguresc.*

Bucurescì, 21 Aprilie. „Epoca“ publică următórea depeşă: „Nemzet“, oficiosul guvernului unguresc, anunţă, că d-nii Eugen *Brote* şi Septimiu *Albini* vor fi *graţiaţi* în ḑiua de 8 Iunie stil nou, cu ocasia mileniului.

Bucurescì, 21 Aprilie. Nobilimea basarabénă va fi representată la sĕrbările încoronărei Ţarului de către d-nii *Chiriac* şi *Lazu*, marì proprietarì. Cu acéstă ocasiune delegaţii nobilimei basarabene vor remite Ţarului o petiţiune iscălită de întréga nobilime basarabénă, în cap cu mareşalul ei, d-l *Alexandru Catargi*, cerênd permisiunea de a se introduce în bisericele ale căror enoriaşì sunt Românì, *serviciul divin în limba română şi cărţile bisericescì româneseì*. Consideraţiunea, pe care se întemeiéză petiţiunea, recomandată de episcopul de Chişineu I. P. S. *Pavel*, este că din causa necunoscinţei limbei ruse s'a lăţit o nepăsare religiósă în poporaţiunea română, care neapărat trebue combătută.

Literatură.

A apĕrut „Gramatica Germană“ teoretică-practică pentru usul tinerimei române de *Sava Popovicì-Barcianu*. odin. paroch ortod. rĕsărit. în Rĕşinarì, asesor consist. metropolitan şi archi-diecesan şcol. etc., decorat cu crucea cu coróna de aur pentru merite. *Ediţiunea a cincia*, revidată şi complectată de Dr. Daniil Popoviciì Barcianu. Sibiiu, tiparul „Institutului tipografic“, 1896.— Un op fórte voluminos, cuprinḑênd 932 pag. format mare 8⁰, plus o prefaţă de vre-o şépte pagine. In partea din urmă se află şi un dicţionar de vre-o 24 pag. Un esemplar costă 1 fl. 40 cr.

DIVERSE.

O glumă de 1 Aprilie. Intr'o diminéţă apăru înaintea Ţarului Rusiei Nicolae II căpitanul suprem al oraşului Buturlin şi făcêndu-i raportul de diminéţa ḑise: „Majestate, în oraş tóte se află în cea mai bună ordine!“ Ţarul aruncă asupra căpitanului o privire aspră şi-i ḑise: „La d-ta tóte se află în cea mai bună ordine. Dér n'ai observat, că de pe statua lui Petru lipsesce călăreţul? — l'a furat“. — „Cum? furat?“ rĕspunse Buturlin spăriat. „Eu n'am auḑit de asta nimic. Iertaţì Majestate! Numai decât voiu face cercetare“ — „Mergì numai decât“, porunci Ţarul şi în timp de 24 óre sĕ prindì pe hoţ!“ — „Da, Majestate!“, ḑise căpitanul şi dispăru. — Curênd însĕ se reîntórse căpitanul şi înscinţă Ţarului voios: „Majestatea Sa a fost rĕu informat; statua este la locul sĕu şi nu lipsesce nimic“. Atuncì Ţarul începù sĕ rîdă şi-i ḑise: „Astăḑì e 1 April, d-le Buturliu!“.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 April 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.15
Renta de corónе ung. 4% . . .	99.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124. –
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.25
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.—
Imprum. ung. cu premii	157.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	140.—
Renta de hârtie austr.	101 15
Renta de argint austr.	101.15
Renta de aur austr.	122.40
Losurĭ din 860	146.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	980.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	391.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	360.60
Napoleondorĭ.	9.55½
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.77½
London vista	120 20
Paris vista	47.77½
Rente de corone austr. 4%. . .	101.15
Note italiene.	44.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 22 April 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.52	Vênd.	9.55
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	1.27	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10 60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Publicaţiune.

Pentru edificarea unui grajdŭ în două despărţăminte, cu un şopron, pentru cară, în stupina H. top. 19439—40 situată pe hotarul Braşovului, lângă riul Bârsa, la marginea hotarului comunei Ghimbav, a cărui spese sau preliminat: pentru zidăria cu 304 fl. 59 cr.; pentru lemnăria cu 1333 fl. 41 cr. sĕ va ţinea licitaţiune minuendă, **în 25 Aprilie 1896 st. vechiŭ la 10 óre** înainte de amédĭ în cancelaria Eforiei şcólelor centrale române ort. rĕsĕr. Edificiul gimnasial, suburbiul Scheiu, Gróverĭ.

Până la diua de licitaţie sĕ pot înainta la Eforia şcolară şi offerte în scris, provĕdute cu un vadiu de 100 fl. v. a. în care oferentul sĕ observe, că condiţiunile de licitaţie i sunt cunoscute şi că sĕ supune lor.

Planul de edificare, devisul de spese, precum şi condiţiunile licitaţiunei, se pot vedea în cancelaria sus arătată.

Braşov, 10 Aprilie 1896 st. v.

965,1—3

A v i s!

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînoi ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Numere singuratice à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu. din „Gazeta Transilvaniei“

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ.	3 fl. —
Pe şése lunĭ.	6 fl. —
Pe unŭ anŭ.	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei lunĭ.	10 fr.
Pe şése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ.	2 fl. —
Pe şése lunĭ . . . . . , ...	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anŭ.	8 francĭ.
Pe şése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate poştale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arăta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Anunciurĭ

(inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise administraţiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans“.